

Άρθρο του Γ. Τσιάκαλου

Η οικονομική κρίση και η πανδημία αλλοίωσαν τις κοινωνικές σχέσεις και αύξησαν το αίσθημα αν-ασφάλειας στους πολί-τες. ...

Η οικονομική κρίση στη χώρα μας ως απόρροια του υψηλού δανεισμού και του διψήφιου αριθμού ελλείμματος της χώρας ανέτρεψε τον οικογενειακό προγραμματισμό των Ελλήνων αλλά και την άποψη ότι όλα στη ζωή είναι δεδομένα. Ξαφνικά οι Έλληνες πολίτες ήρθαν αντιμέτωποι με μισθολογικές μειώσεις, συνεπώς με αύξηση των οικονομικών τους υποχρεώσεων και κατ' επέκταση με καθημερινές στέρησεις για να μπορέσουν να ξεπεράσουν τις συνέπειες της κρίσης στη χώρα. Η προσαρμογή δεν ήταν εύκολη καθώς περιλάμβανε δυσβάσταχτους όρους που προέβλεπαν τα μνημόνια και την εφαρμογή αυτών των όρων στην ελληνική οικονομική πραγματικότητα. Πέρασαμε δύσκολα με πολλές στέρησεις και είπαμε ποτέ ξανά.. Τον Αύγουστο του 2018 με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αφήσαμε πίσω μας τα μνημόνια και χαράξαμε μια νέα πορεία την οποία τάραξε κοινωνικά και

οικονομικά η πανδημία. Πέρα από τις ανθρώπινες απώλειες που ήταν το μεγάλο πλήγμα της πανδημίας η κοινωνία μας ήρθε αντιμέτωπη με τη διαχείριση της στην καθημερινότητα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Στη δυστυχία των οικογενειών που έχασαν τους δικούς τους ανθρώπους προστέθηκαν οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, το κλείσιμο μικρομεσαίων επιχειρήσεων, η μείωση του εισοδήματος στον ιδιωτικό τομέα, η αύξηση των ανέργων, αλλά και η αύξηση του δείκτη των ανθρώπων που ζουν στα όρια της φτώχειας. Οι δείκτες της ανεργίας και του πληθωρισμού (11% τον Οκτώβριο) είναι αμείλικτοι καθώς γνωρίζουμε όλοι μας ότι εκτός από τη δηλωμένη ανεργία υπάρχει και η αδήλωτη αλλά και η μερική απασχόληση που είναι η νέα μορφή εργασιακών σχέσεων την τελευταία δεκαετία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην αδυναμία του μέσου όρου των οικογενειών να ανταπεξέλθουν οικονομικά, ως απόρροια της πανδημίας, πρέπει να προστεθεί και η έλλειψη σχεδιασμού του κράτους για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος, της ενίσχυσης των νέων ζευγαριών αλλά και της αντιμετώπισης της ανεργίας των νέων. Το αίσθημα ανασφάλειας σήμερα έχει αυξηθεί γιατί οι προοπτικές για τη νέα γενιά σε σχέση με την εργασιακή τους αποκατάσταση δεν είναι κατ' ανάγκη ευοίωνες. Η χώρα χρειάζεται κατεπειγόντως ένα νέο στρατηγικό μοντέλο ανάπτυξης στο οποίο θα πρέπει να μπουν οι άμεσες προτεραιότητες για την επόμενη μέρα. Αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν σε πρώτη φάση ρυθμίσεις χρεών για όλους τους πολίτες που επλήγησαν από την πανδημία και ένα κράτος που θα δείχνει την ευαισθησία του στα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα. Η εφαρμογή πολιτικών που «στραγγαλίζουν» οικονομικά τους πολίτες και που αυξάνουν τα έσοδα του κράτους δεν μπορούν να εφαρμοστούν και να έχουν αποτέλεσμα σε μια κοινωνία που είναι ήδη λαβωμένη από μια πολυετή οικονομική κρίση και μια πανδημία που έχει νωπές ακόμα τις αναμνήσεις για τις συνέπειες που άφησε πίσω... Απέναντι στους αριθμούς βρίσκεται πάντοτε ο άνθρωπος και η επιβίωσή του και αυτό έχει μεγαλύτερη σημασία από τα έσοδα του κράτους και την όποια αριθμητική λογική. Γι' αυτό χρειάζεται κατεπειγόντως η χάραξη μιας άλλης πολιτικής που θα δώσει διέξοδο στα λαϊκά στρώματα, στους ανθρώπους του μόχθου που τόσο ταλαιπωρήθηκαν και ταλαιπωρούνται από την οικονομική κρίση και την πανδημία τα τελευταία χρόνια. Παράλληλα πρέπει να υπάρξει περαιτέρω αύξηση του κατώτατου μισθού αντίστοιχου με τη νέα οικονομική πραγματικότητα όπως αυτή διαμορφώνεται με τη νέα κρίση που βιώνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και έχει σχέση με την ενέργεια και τις τιμές στο πετρέλαιο, το φυσικό αέριο και το ηλεκτρικό ρεύμα. Ο ΣΥΡΙΖΑ- ΠΣ θα είναι ο εγγυητής της Νέας Αρχής που έχει ανάγκη ο τόπος, με ένα κοστολογημένο πρόγραμμα κι ένα εναλλακτικό μοντέλο διακυβέρνησης της χώρας.